

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **P. T. N.**, zastoupena Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 9. 2018, č. j. MV-47557-5/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 52 A 118/2018 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení napadeného rozsudku, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítlá odvolání stěžovatelky a potvrdila rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra zastavilo řízení o žádosti stěžovatelky o zaměstnaneckou kartu ze dne 28. 3. 2018 dle § 169 odst. 1 písm. r) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Usnesením ze dne 22. 11. 2019, č. j. 1 Azs 416/2019 - 11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že nebude-li soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví; k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky v pátek dne 29. 11. 2019, stanovená lhůta tak uplynula v pondělí dne 16. 12. 2019. Stěžovatelka soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z dikce § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Protože stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu